

НАШЕ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня



ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (680)

Субота, 20 вересня 1980 року

Ціна 2 коп.

НАШ СПІЛЬНИЙ
ЗДОБУТОК

Розповідає бригадир Лубенського
УВП О. М. ХОМЕНКО

РАДІСТЬ ПРАЦІ

При вході на підприємство увагу кожного з нас привертає гасло: «XXVI з'їзду КПРС — гідну зустріч!».

Шодня, перечитуючи цей знайомий і близький серцю полум'яний заклик, я глибше усвідомлюю ті завдання, які необхідно виконати мені особисто, всьому колективу бригади протягом робочого дня і з новими силами приступаю до праці. А в кінці зміни хоч і настає втома, але радість від того, що намічене досягнуто, додає нових сил. І так шодня.

Високе трудове піднесення, широкий розмах передз'їздовського соціалістичного змагання панує нині в кожному виробничому колективі Лубенського УВП. Це видно на робочих місцях, біля стенду «Підсумки соціалістичного змагання серед бригад за день, за місяць».

...Кінець робочої зміни. В клітинці навпроти колективу, який я очолюю, з'явився червоний прапорець, що символізує ще одну трудову перемогу. До стенду підходять швачки з моєї бригади, з бригади, яку очолює Віра Іванівна Лакша, з інших виробничих ділянок. І з того, як вони жваво обговорюють результати своєї праці, інших колективів видно, не байдуже їм стан справ на УВП.

Є на нашому підприємстві ще один стенд, біля якого майже завжди можна побачити когось із робітників. Він показує результати індивідуального соціалістичного змагання, дає чітку картину праці кожного працівника. Приміром, змагаються дві швачки, а про те, хто попереду, можна дізнатися, подивившись на стенд.

З великим нетерпінням чекають члени нашого Товариства появи «Блискавки», яку випускають наприкінці тижня, після того, як «Штаб трудового дня» визначить переможця передз'їздовського змагання. У такій святковій обстановці нині трудиться весь колектив УВП.

МОЯ БРИГАДА

У нашій бригаді 40 швачок. Колектив молодіжний. Здавалося б, де молодість — там і недосвідченість. Але про мою бригаду цього не скажеш. Звичайно, запевнити, що у всіх молодих робітниць такі ж вправні руки, як у ветеранів — не можна. Та найголовніше, чо-

го ми досягли, це те, що немає відстаючих і бракоробів.

Бригада постійно перевиконує виробничі завдання і соціалістичні зобов'язання. Минулого року ми пошили на 1152 куртки більше плану. А це ще й на 352 одиниці більше від зобов'язань. Нині наш колектив виконує виробничі завдання в середньому на 103,3 процента. При плані 219 бригада шодня шие по 240 ватних курток. У дні передз'їздовської вахти продуктивність праці зросла на 2,9 відсотка порівняно з минулим роком. Колектив, який я очолюю, бореться за право називатися «Бригадою комуністичної праці».

Мене часто запитують: за рахунок чого ми домагаємось успіху? Складових багато. Перш за все, це чітка організація праці. Кожна швачка чудово оволоділа рядом суміжних операцій, що забезпечує взаємозаміну. Допомогає в роботі і висока трудова дисципліна — ні прогулів, ні запізнь на роботу у нас немає. Важливо й те, який мікроклімат у колективі. Якщо панує дружба, взаємодопомога, то ніякі труднощі не страшні.

Нещодавно відбулося чергове засідання «Штабу трудового дня», який очолює заступник директора УВП з виховної роботи Юрій Федорович Кривець. Напередодні на зборах бригади ми зважили свої можливості і вирішили на честь форуму комуністів план січня і лютого виконати на два дні раніше.

Важко виділити когось одного із нашого колективу. Всі працюють добре. І все ж не можна не згадати Віру Порфирівну Житинську — ударницю комуністичної праці, відмінно якості, яка давно впоралася із п'ятирічним завданням. Багато років трудиться на підприємстві Ганна Максимівна Боюнець. Знають її як ветерана, як переможця соціалістичного змагання. Г. М. Боюнець ще 1 березня нинішнього року виконала особисту п'ятирічку. Ганна Максимівна привела на УВП і дочку Ніну Григорівну, навчила її своїй професії і вивела в число передових. На 140—150 процентів виконує виробничі завдання швачка Катерина Іванівна Луценко. Вона — профгрупорг у бригаді. У пошані на підприємстві Ганна Олексіївна Кравченко, Галина Левченко та інші.

...І МОЄ
ПІДПРИЄМСТВО

Особлива риса усіх наших трудівників — це гордість за своє підприємство. Пишаємось тим, що УВП нагороджене Почесною грамотою і перехідним Червоним прапором Лубенського райкому Компартії України і райвиконкому за перемогу у соціалістичному змаганні серед підприємств легкої, деревообробної і медичної промисловості міста.

Нині, у дні передз'їздовської вахти, учбово-виробниче підприємство виконує план на 102 проценти. Сьомого тижня ударної вахти, присвяченої VII з'їзду РСДРП, наше УВП випустило на 119 курток більше, ніж передбачено планом. За цей тиждень зекономлено 267 кіловат-годин електроенергії, 70 метрів тканини. На кінець року буде заощаджено сировини і матеріалів на 12 тисяч карбованців, а електроенергії — 6 тисяч кіловат-годин.

Завдання останнього року п'ятирічки колектив зобов'язався виконати до 25 грудня. Втілити в життя поставлені завдання — наш спільний обов'язок.

Полтавська область.



Шліфувальниця Комунальського УВП Горобець Світлана Миколаївна завершила особисту п'ятирічку ще до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, а тепер прагне гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС. Норму виробітку вона виконує щонайменше на 130—135 процентів.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ВИСОКІ ТЕМПИ ЖНИВ

Кустанай. Жнива у найбільшій житниці Казахстану вступили в завершальну стадію. Механізатори приступили до збирання колосових культур на останньому мільйоні гектарів.

Радгоспи і колгоспи області, вирішивши, внести найбільший вклад у казахстанський мільярд пудів зерна, добилися найбільш високопродуктивного з початку жнив використання техніки. Працюючи за безперервним графіком, збирально-транспортні комплекси довели щодобовий обмолот хлібів до 170 тисяч гектарів.

Темпи, задані збирально-транспортними комплексами, підтримують учасники заготівельного конвейєра. Застосовуючи погодинні графіки, вони значно підняли пропускну спроможність приймальних підприємств. Велика частина поїзди працюють на трасах тік — елеватор цілу добу.

Потік хліба в державні засіки наростає з кожним днем. Переважна частина зерна припадає на пшениці сильних сортів.

Є ЗАПОРІЗЬКИЙ МІЛЬЙОН

Запоріжжя. Складання трансформатора потужністю мільйон кіловат-амперів достроково завершено у виробничому об'єднанні «Запоріжтрансформатор». Електрична машина призначена для Рязанської ДРЕС. В одинадцятій п'ятирічці колектив об'єднання приступив до серійного випуску апаратів — «мільйонників». Широке їх використання на електростанціях країни дасть змогу зменшити втрати електроенергії при її передачі.

УДАРНА ВАХТА
МЕЛІОРАТОРІВ

Горно-Алтайськ. З випередженням графіка здано в експлуатацію Узун-Тутугемську зрошувальну систему в Сайлюгемському степу. Дошувальні установки подали воду майже на 335 гектарів кормових угідь. Тепер більше половини всіх меліоративних робіт в області виконують госпрозрахункові колективи тресту «Горноалтайськводбуд». Прогресивна організація праці дає змогу ефективно використовувати техніку, здавати більшість об'єктів достроково, з гарантійними паспортами.

(ТАРС — РТАУ).

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКА ЛІСУ

ДІБРОВИ ТРЕТЬОГО
ТИСЯЧОЛІТТЯ

Науочно уявити, яким буде ліс третього тисячоліття, можна уже тепер по тих деревах-велетнях, що подекуди збереглися серед зелених масивів планети.

— Пошук таких велетнів у республіці почали в середині 60-х років, — розповідає завідувач лабораторією Українського НДІ лісового господарства і агролісомеліорації Петро Іванович Молотков. — На той час багато прийомів підвищення насаджень було вичерпано. Перед ученими постало питання про переведення насадження лісових культур на селекційну основу. А для того, щоб нові насадження мали високу якість, потрібне було насіння від найбільш цінних дерев, так званих плюсових. Вони значно вищі і у півобхвата товщі від сусідів, струнки, стійкі до хвороб.

Не одну тисячу гектарів обійшли наукові співробітники і виробничники, шукаючи такі дерева. І от близько двох тисяч велетнів взято на державний облік. З них 600 дубів, інші — сосна, бук, ясен, ялина. На кожне дерево заводили паспорт з докладною характеристикою його «власника». Щороку в цьому документі відображаються нові спостереження за життям дерева. Адже селекціонерам важливо знати все про нього.

— Тільки тоді ми перейшли до головної мети роботи — одержання насіння з плюсових дерев, — продовжує доктор сільськогосподарських наук П. І. Молотков. — При цьому з'явилися деякі ускладнення. Наприклад, спочатку не було у нас повної впевненості в тому, що з насіння велетнів виростуть такі ж могутні дерева. Адже якийсь з них, можливо,

перевірив сусідів просто через сприятливий збіг обставин. Після тривалих випробувань визначили, що більшість нащадків зберегла і енергію росту, і красу форм батьків.

Зрозуміло, жолудями з 600 сліпих дубів багато плантацій не закладеши. Тому спочатку вирішено було створити насінні маточники. Догляди такі ділянки потребують небагато. Однак ясно родить дерево на них не скоро — років через двадцять. А от так звані клонові плантації значно швидше досягають цієї пори. Щоправда, і клопоту з ними більше. На заздалегідь підготовлені дерева треба прищепити підщепи-живці з зелених велетнів, вкрити їх від спеки поліетиленовими ковпаками, огородити тином від набігів лосів і диких кіз.

Тепер ці труднощі подолано, і на насінних маточних плантаціях господарюють співробітники селекційно-насінницьких комплексів. Тепер таких комплексів у республіці вісім. У деяких з них, зокрема в тих, що розміщені в Київській, Харківській і Вінницькій областях, вже почали одержувати перші врожаї насіння.

— Так закладається основа лісу майбутнього, — говорить на закінчення вчений. — Сподіваємось, що в результаті селекції підвищиться його продуктивність. Стануть ліси землі краєвищими, багатшими, отже, й корисні людям дадуть більше.

В. ФОМЕНКО.

ТУРБОТИ АЕРОФЛОТУ

У новому розкладі руху літаків, який запроваджується з 1 жовтня, передбачено повітряні рейси, що зв'яжуть столицю Радянської України практично з усіма основними індустріальними, науковими і культурними центрами нашої країни. Про це повідомив на прес-конференції, присвяченій переходу Аерофлоту на зимовий розклад, начальник Українського центрального агент-

ства повітряних сполучень М. Г. Кравець. Між Києвом і Москвою, наприклад, шодня виконуватиметься 12 рейсів, у Ленінград можна полетіти одним з чотирьох рейсів на літаку Ту-154. В міста України шодня здійснюватиметься понад 120 рейсів. Для багатьох категорій пасажирів передбачено продаж квитків за пільговими тарифами.

(РАТАУ).

Наступний тиждень ударної трудової
вахти присвячується VIII з'їздові РКП(б)

КОНКУРС РОБІТНИЧОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ХТО ПОПЕРЕДУ?

У м. Житомирі відбувся VIII-й конкурс робітничої майстерності на звання «Краща швачка-мотористка УТОГ».

Помірялися силами на Полісся приїхало 16 передових трудівниць — переможців конкурсу у колективах підприємств швейного профілю. Дехто приїхав заздалегідь, щоб уважно придивитися і вивчити оту просту операцію — приточування пояса з шльовками і підпояса до верхнього зрізу штанів чоловічого спецкостюма.

Організатори не випадково обрали Житомирське учбово-виробниче підприємство місцем для проведення конкурсу. УВП передове в нашому Товаристві, один з його швейних цехів (раніше тут шили дитячі трикотажні костюми) переобладнано у цех агрегатно-групового потоку. Цього вимагає сам процес пошиття спецкостюмів.

Учасники конкурсу — всі вони приїхали з представниками, інженерами-технологами своїх підприємств — прагнули запозичити у житомирців все те передове, прогресивне, що господарі використовують у своїй роботі з тим, щоб однотипні операції запровадити й на своєму підприємстві.

* * *

Суботній ранок 6 вересня видався напрощуд теплим і сонячним. О дев'ятій годині біля входу на підприємство господарі зустріли учасників конкурсу хлібом-сіллю. Звертаючись до гостей, директор Житомирського УВП Л. С. Герасимчук сказала:

— Ласкаво просимо на конкурс робітничої майстерності. Бажаємо вам успіху!

І жестом запросила присутніх на підприємство.

Напередодні відбулася нарада представників УВП, на якій було створено комісію та розроблено план проведення конкурсу. Отже, відразу після урочистої частини члени комісії розійшлися до відведених приміщень і почали готуватися до роботи, а самі учасники конкурсу зібралися у Червоному кутку підприємства на жеребкування.

Голова комісії по проведенню конкурсу швачок-мотористок, заступник начальника технічного відділу Центрального правління УТОГ Ю. П. Максименко ще раз нагадав присутнім про мету і порядок проведення конкурсу, а головне, попередив він, спокій і уважність.

Після жеребкування піднялися поверхом вище. Там, у цеху агрегатно-групового потоку, вже все було підготовлено заздалегідь, — комплекти недошитих штанів (по п'ять штук у кожному), а в рулонах — широка смуга поясного полотна і все, що потрібно було для роботи.

Ось до робочого місця впевнено підійшла О. Тимошенко — робітниця Житомирського УВП. Члени комісії, очолювані інженером-технологом Білоцерківського УВП І. Коломиченком, включивши секундоміри, уважно стежать, як вона звичним рухом просунула у дві голки кінці ниток, перевірила обидві шпулі і заклала до спеціального пристосування кінець ру-



Хліб-сіль учасникам республіканського конкурсу від трудівників Житомирського УВП.

лону. За мить побігла з-під двоголкової машини безперервна рівенька стрічка з шльовками на поясі спецкостюма.

Конкурс робітничої майстерності розпочався.

Після закінчення операції комісія зафіксувала, що О. Тимошенко, затративши відведений час на виконання конкурсної завдання, досягла коефіцієнта продуктивності праці, котрий дорівнював 50 балам. Після цього її роботу з вкладеним особистим номером, витягнутим при жеребкуванні, передали комісії по якості на чолі з інженером ВТК Житомирського УВП В. Ковальчук. Тут визначили, що лінійні виміри, рівність і частота строчок, симетричність розташування парних деталей та швів, правильність приточування пояса і підпояса, рівномірність розташування шльовок і напрямки швів та виточки і чистота обробки виконані на високому рівні. В результаті на її рахунок було записано ще 44 бали.

Наступний етап — перевірка теоретичних знань. Очоловав цю комісію Ю. Мешков — старший інженер з НОП Артемівського УВП. Тут було складніше. Кожній учасниці довелося довгенько посидіти за письмовим столом, погризти кінчик олівця. А вже треба було стисло викласти на папері основи теорії. О. Тимошенко і тут на «відмінно» справилася з завданням і спокійно віддала списані аркуші комісії, за що отримала ще 50 балів. В результаті вона набрала 144 бали. Цього виявилось досить для завоювання призового місця. Слід зазначити, що для визначення переможців конкурсу згідно Положення було затверджено одне перше місце і грошову премію у розмірі 70 карбованців, два других — по 50 карбованців, три третіх — по 30 карбованців. А щоб претендувати на одне з призових місць, треба було набрати щонайменше від 100 до 150 балів.

У такому порядку пройшли всі учасники конкурсу.

Після обіду було підбито підсумки змагання робітничої майстерності.

Перше місце і першу грошову премію виборота трудівниця Житомирського УВП Ольга Тимошенко з результатом 144 бали. Другі місця і другі грошові премії завоювали Л. Свистельник з Білоцерківського УВП — 129,1 ба-

ла та М. Шпиль з Івано-Франківського УВП — 107,95 бала. На третьому — С. Миколайчук (Кам'янець-Подільське УВП) — 105,95 бала, Л. Савусяненко (Лубенське УВП) — 99,3 бала і А. Борковська (Артемівське УВП) — 97,15 бала.

Увечері того ж дня у Житомирському будинку культури для нагородження переможців змагання робітничої майстерності зібралися учасники конкурсу і члени УТОГ — трудівники учбово-виробничого підприємства та компактних груп заводів і фабрик обласного центру. Всіх учасників вечора тепло привітала голова Житомирського обласного УТОГ О. Д. Тверська.

Ю. П. Максименко називає призвища переможців професійної майстерності і вони один за одним піднімаються на прикрашену квітами сцену. Робітниця УВП, учасниця художньої самодіяльності Будинку культури Ганна Самчук, одягнута в український костюм, перев'язує кожному через плече кумачеву стрічку з написом зайнятого місяця. Залом прокочуються бурхливі оплески. Кожному учаснику конкурсу вручають пам'ятний подарунок.

Після вшанування переможців силами активістів самодіяльного народного театру Житомирського будинку культури було показано виставу «Як повернути чоловіка».

Наступного дня для учасників конкурсу і представників підприємств було організовано автобусну екскурсію по революційних, історичних та визначних місцях м. Житомира.

І. ЩЕРБАНЮК.
Фото автора.



Передова швачка Г. Самчук (ліворуч) пов'язує переможцю конкурсу швачок-мотористок О. Тимошенко (Житомирське УВП) кумачеву стрічку.



Призери других місць (ліворуч) Л. Свистельник (Білоцерківське УВП) і М. Шпиль (Івано-Франківське УВП).



За результатами жеребкування першою розпочала конкурсне змагання Т. Трусова — швачка-мотористка Херсонського УВП. Голова комісії, інженер-технолог Білоцерківського УВП І. Коломиченко (праворуч) та член комісії, інженер-технолог Житомирського УВП Л. Лебедина уважно стежать за її роботою.

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ

за вісім місяців 1980 року

(у тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактичне виконання	Процент
Снаківське	986	1102	111,8
Комунарське	904	967	106,9
Львівське швейне підприємство «Силует»	7045	7447	105,7
Харківське № 2	4930	5207	105,6
Івано-Франківське	4880	5149	105,5
Чернігівське	3120	3272	104,9
Полтавське № 2	1060	1110	104,7
Житомирське	2985	3114	104,3
Дніпропетровське	1875	1948	103,9
Бродівське	1509	1569	103,9
Лебединське	624	648	103,9
Кам'янець-Подільське	1840	1910	103,8
Ворошиловградське	2263	2350	103,8
Херсонське	1391	1440	103,5
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	5822	6023	103,4
Артемівське	2460	2541	103,3
Білоцерківське	3060	3152	103,0
Дрогобицьке	1097	1129	102,9
Запорізьке	3484	3585	102,9
Ужгородське-2	2828	2907	102,8
Сімферопольське	1595	1639	102,8
Вінницьке	1530	1569	102,6
Дніпро-дзержинське	1838	1885	102,6
Лубенське	2166	2222	102,6
Ровенське	881	904	102,6
Миколаївське	653	670	102,6
Черкаське	1410	1446	102,5
Ужгородське-1	982	1006	102,4
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	5807	5938	102,2
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	3495	3573	102,2
Сумське	1207	1231	102,0
Чернівецьке	3733	3807	102,0
Харківське-1	1431	1457	101,8
Конотопське	3390	3437	101,4
Полтавське-1	2903	2943	101,4
Кіровоградське	895	901	100,7
ВСЬОГО:	88079	91198	103,5

Місто — селу

ЗБИРАЮТЬ ОВОЧІ

Настав вирішальний період боротьби за врожай 1980 року — збір овочевих культур.

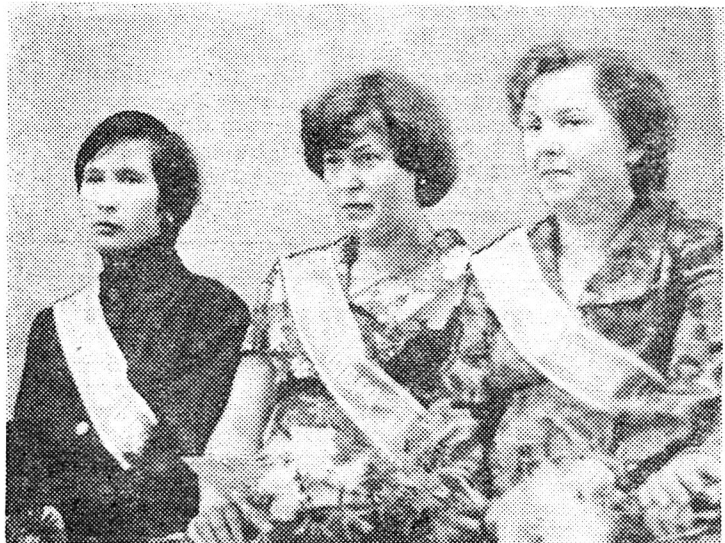
Допомогти у цій важливій і необхідній справі трудівникам колгоспів та радгоспів вирішили і члени УТОГ Херсонського учбово-виробничого підприємства.

Швачки-мотористки, інженерно-технічні працівники та службовці працюють на полях старанно, високопродуктивно, так, як і на своїх робочих місцях.

Так, наприклад, тільки протягом одного дня в колгоспі «60 років Радянської України» нечужі трудівники нашого підприємства зібрали 13 тонн цибулі.

Осінні дощі, негода не повинні відбитися на осінньо-польових роботах: урожай вирішено зібрати вчасно, здати продукцію державі тільки хорошої якості.

Л. АНТОНЕНКО,
заступник директора Херсонського УВП з навчально-виховної роботи.



Призери третіх місць. (Зліва направо): С. Миколайчук (Кам'янець-Подільське УВП), Л. Савусяненко (Лубенське УВП) і Г. Борковська (Артемівське УВП).

ОБМІНЯЛИСЯ ДОСВІДОМ

Минулого тижня у Мелітопольському будинку культури відбулася нарада ударників комуністичної праці та переможців соціалістичного змагання. В ній взяли участь представники всіх районів міжрайвідділу — трудівники сільського господарства та виробничих підприємств. На нараду були запрошені також пенсіонери, заслужені ветерани праці.

У своїй доповіді голова МРВ Д. Є. Седикова розповіла про присут.

нім про ті вагомні успіхи, яких домоглися нечуваючі робітники при вирощуванні сільськогосподарських культур, догляді за тваринами, їх вагомий внесок у загальнонародну справу.

То ж не дивно, що по Мелітопольському міжрайвідділу 72 члени нашого Товариства носять почесне звання ударника комуністичної праці.

А скотаря колгоспу «Авангард» Василя Васильовича Кизилова за

доброосвіщене ставлення до виконання своїх обов'язків керівництво господарства неодноразово нагороджувало грамотами, цінними подарунками, оголошувало подяки. Має передовий тваринник і урядову нагороду — медаль «За доблесну працю».

У своєму виступі Василь Васильович охоче поділився досвідом своєї роботи: розповів про чітку організацію праці на тваринницькій фермі, про розширення і зміцнення кормової бази та її вплив на зростання продуктивності молочного стада.

Коваль колгоспу «Шлях до комунізму» Дмитро Іванович Белявцев також розповів про свої трудові успіхи.

Учасники наради закликали всіх членів УТОГ завершити п'ятирічне завдання до 63-ї річниці Велико-го Жовтня.

Т. КОПИЛОВА,
перекладач Мелітопольського будинку культури.

У гуртожитку Івано-Франківського УВП добре налагоджено роботу активу.

На фото: (зліва направо) член санітарної дружини гуртожитку Євдокія Вовк, староста дружини Анастасія Ляшко та активіст гуртожитку Тарас Дячук перевіряють санітарний стан кімнат, де мешкають робітники УВП.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.



У густому лісі дерева ростуть рівні і стрункі, у великій сміт — діти добрими і трудолюбивими. І одним, і другим у бік гнітися — ні місяця, ні часу. А зігнутися, буває, так легко. Ось переді мною лист, адресований так, що дивуєшся, як він мене знайшов, однак же знайшов.

Пишуть немолоді батьки Марчуків, питаються: чи не той я М. Ниров, який написав статті «Твій ідеал» і «Бумеранг», а якщо той, то чи не допоможу їм в їх горі, чи хоч пораду якусь дам.

Що ж, спробую відповісти, але напевно чи зможу чимось зарадити у такій ситуації. Та, перш за все, давайте простежимо, що ж спонукало батьків звернутися за порадою.

У Марчуків в роки їхньої молодості народився хлопчик, якому вони готові були з неба зірку зняти, а на четвертому місяці виявилось, що дитина глухоніма, і правди батьки не приховали — винуваті вони, п'яні зачали... Спонукаючи свою вину, вирішили все життя віддати хлопчику, виховати його так, щоб не гнітило його нещастя, щоб жив він легко, не проклинав їх. І дітей більше мати не захотіли (зробили, між іншим, помилку, це я про густий ліс). Що було, все віддавали сину, купували найкращі іграшки, виконували всі бажання, але минув час — треба було десь влаштувати на навчання, в масовій школі Михайлик вчитися не міг, відда-ли, як вони пишуть, в найкращу спецшколу-інтернат.

На канікули забирали додому і щоб Михайликові добре було, не шкодували нічого. У десятиріччю хлопчика було все — добрий фотоапарат, годинник, свій велосипед, і батько, інженер крупного заводу, обіцяв йому купити після школи мотоцикл. Михайлик був славним хлопчиком, дома не сумував, з дітьми з вулиці не товаришував, нездорового впливу на нього не було. А мені здається, що такий вплив робили самі, не здогадуючись, батьки — тим, що купували дорогі речі, і тим, що не дозволяли йому спілкуватися з іншими дітьми. Знаю по собі: я не чув, але в дитинстві товаришував або бився зі всіма хлопчиками свого села, з сотні дітей — дев'яносто дев'ять знали просту азбуку на пальцях, і через 40 років можу лише сказати велике спасибі своїм друзям дитинства, які хто дружно, хто добрим шиголем по носі вчили мене на практиці пізнавати добро і зло, і батькові та матері за те, що не заважали товаришувати з дітьми.

Так, за словами батьків, Михайлик зростав тихим і спокійним хлопчиком, у нього було все, чо-душа забажає, але раптом, коли він був уже в десятому класі, мати під час зимових канікул вирішила попросити його джинси і в задній кишені знайшла 200 карбо-

ванців. На здивоване запитання син відповів, що виграв гроші в карти в школі, що вирішив допомогти батькам купити йому мотоцикла, збираючи гроші. Батьки розчулились (а їм би тривогу підняти: що це за школа, де учні ріжуться в «кочки», а якщо й так, то у скількох дітей мав би виграти Михайло по карбованцю, щоб зібрати 200 карбованців?).

Тепер вони зрозуміли, що син їм збрехав і для доказу навели: не траплялося, щоб вдома Михайло ошадливо тратив їх гроші. Згодом стало відомо, що ще в школі Михайло був зв'язаний з листівниками, де добре послужив подарований йому фотоапарат, а тоді, розчулившись «бережливістю» сина, батьки до 200 карбованців доклали 800 і вже 1000 карбован-

Н І Ч У КОМІРЧИНІ

НА ТЕМИ МОРАЛІ

ців внесли в ошадкасу з тим, щоб влітку купити мотоцикл — не якийсь там драндулет, а справжній «Іжвець».

Мотоцикл купили і тут виявилось, що їздити добре, але потрібне ще й щоденне технічне обслуговування — чистка, змащування, ремонт і т. д., до того ж інспектори ДАІ виявлялися буквально на всіх перехрестях. Клопіт з машиною синові не сподобався, наділи штраф і мотоцикл здали в комісійний...

Промайнуло перше після школи літо, треба було влаштувати Михайла на роботу. А куди? На УВП — «стругати дошки», на завод — стояти біля верстата або шабрувати залізо він не хотів, і батьки хотіли чогось такого... Син же, рідна ж кров. Але чого? Навіть батько, інженер, не міг нічого зробити, адже син не вмів і не хотів вчитися. І тут Михайло вирішив: їду на Камчатку, хочу одержувати велику пенсію! Батьки рішуче заперечували проти цього, навчені життєвою мудрістю, вони розуміли, що велика пенсія даремно не дається, що в юні роки дуже легко скалічити себе на непосильній роботі, але син їх не слухав. Тут я їм вірю, сам був свідком того, як прийшли до нас в облівідділ мати з сином, випускником спецшколи. У матері хворе серце, вона просила сина залишитися з нею у Вінниці, але її сльози, доброзичливість і участь працівників облівідділу

всент розбивалися на впертості 18-річного молодика. «Хочу велику пенсію, хочу в Ленінград, Кременчук, Бежиці!» — мабуть, хтось йому підказав адреси, де можна одержати «велику пенсію».

Михайло поїхав, прихопивши вилучені за мотоцикл гроші. Повернувшись через рік з пенсією. На належній «зустрічі» напився, хвалився, що на Камчатці горілку не п'ють, тільки спирт, а горілка для слабаків... Поступити на роботу не вквалісив, пенсію заробив і хай дурні без відпочинку вкалюють. А ось спиртне йому потребувалося часто, а потім прибули до нього товариші «звідти», пили, їли, переночували, а наступного дня, поки батьки були на роботі, син сів з дому, зникли і 300 карбованців з серванта.

Але не варто писати про всі «подвиги» Михайла, вони дуже схожі, а переповнило чашу терпіння добрих батьків те, що прошвендявшись без діла, займаючись листівництвом десять років, їхній дармоїд спився і остаточно втратив людську подобу. Під час останнього відвідування батьківської оселі влаштував з товаришами такий дебош, що батько не витримав і звелів п'яній компанії вийти з хати. Ось тоді син з дружками спокійно побили його і матір, що заступалася за батька. Побили мало не до смерті, і зачинили в комірчині. Там і простояли батько з матір'ю до ранку (сісти було ніде), поки пішла з дому компанія, забувши випустити полонених. Добре, що хоч знайшла в комірчині відкрітка, якою батько продовжав двері і зняв засув.

Ось після тієї ночі в комірчині, після пережитого страху, болю і приниження батьки написали мені, ніби я справді можу чимось їм допомогти. Допомогти їм виправити допущені помилки у вихованні сина не можна, але може ці помилки запам'ятаються тим, хто тепер молодий і хто виховує малі діти, — щоб не повторилася історія з Михайлом... Щодо поради: важко повірити, щоб інженер і вчителька (це їх професії) не знали, де в місті знаходиться відділення міліції і прокуратура, і куди слід звернутися відносно примусового лікування від алкоголізму, висилання з міста дармоїдів. Звичайно, шкода, адже син, але сліпа любов і жалість вже зіпсували життя їм і їхньому синові — не призвели б вони до ще більшого лиха!..

Передбачаючи, що в ролі журналіста я зможу використати лист для газети, Марчукі просили не називати ні міста, ні прізвища, і мабуть не довіряючи мені, попередили, що повідомлене мені прізвище не справжнє. Але я, таким чином, без газети і пораду свою дати не можу, а недовір'я хай уже залишається на їх совісті.

М. НИРОВ.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

В обстановці великого патріотичного і трудового піднесення, викликаного рішеннями червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, всенародною підготовкою до XXVI з'їзду КПРС розпочався нинішній новий навчальний рік. За доброю традицією перший урок — ленінський. «Гідну зустріч XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу!» — така його тема.

У гості до учнів Ровенської школи робітничої молоді № 4 для глухих прийшли ветерани і передовики виробництва, випускники школи, представники учбово-виробничого підприємства та підприємств державної промисловості.

Зі вступним словом до присут-

ніх звернулася директор школи А. М. Позднякова. Учні вручили вчителям, ветеранам і передовикам виробництва букети квітів.

Про розвиток Ровенщини за роки десятої п'ятирічки розповіла вчитель Н. К. Васильєва. Виступили на уроці передовики виробництва В. Є. Зінкевич, Н. Н. Шеремет, вчитель Н. І. Петрикова.

З великим інтересом учні слухали запис промов Володимира Ілліча Леніна «Що таке Радянська влада?», «Як назавжди врятувати трудящих від гніту поміщиків і капіталістів?», подивились документальний фільм «В. І. Ленін в період становлення Радянської влади».

М. ПОЛЮХОВИЧ.

м. Ровно.

УРОЧИСТА ЛІНІЙКА

У святковій обстановці відбулась лінійка, присвячена першому дзвінку в Молочанській спецшколі-інтернаті для слабобачущих дітей.

На лінійці виступили голова Токмацької міськради народних депутатів О. Д. Журба, директор школи Л. І. Олександрович, заступник директора з виховної роботи Л. В. Попкова та інші.

Учень дев'ятого класу Олександр Занімонцев щиро подякував

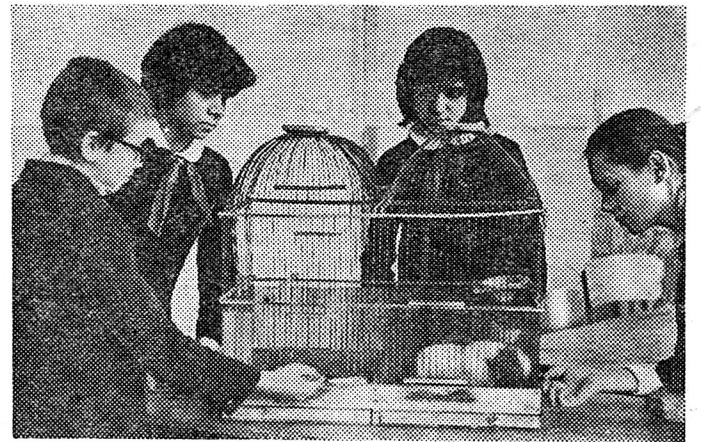
рідній Батьківщині, Комуністичній партії і Радянському уряду за батьківське ставлення до нечу-ючих дітей.

Учнівський і педагогічний колектив взяли зобов'язання гідно зустріти черговий форум партії.

Урочиста лінійка завершилася піснею.

Є. ОМЕЛЬЧУК,

вчитель Молочанської спецшколи-інтернату для слабобачущих дітей.
Запорізька область.



В Ужгородській школі-інтернаті створено куточок живої природи, де утримуються білочка, морська свинка, різні пташки. Тут завжди чимало малюків допитливих, з жадобю пізнавати, відкривати для себе нові світи. Юні натуралісти охоче відвідують куточок, залюбки доглядають його мешканців.

Фото І. ІОСИПЕНКА.

У компактних групах

ПРАЦЕЮ СЛАВНА ЛЮДИНА

Житомирський завод по переробці лікарських рослин — одне з передових підприємств республіки. Тут щороку переробляють 45 видів різноманітних цілющих рослин. Зокрема, це — трави, коріння, ягоди, насіння.

В усі куточки Радянського Союзу відвантажують для потреб фармацевтичної промисловості сировину з маркою згаданого заводу. Щоб продукція надходила до місця призначення в належному стані, на підприємстві діє цех по виготовленню стандартної дерев'яної тари.

В одній з бригад цього цеху понад десять років сумлінно трудиться складальником член УТОГ Володимир Лук'янович Гресько.

Ось що про нього розповіла майстер тарного цеху Світлана Ульянівна Долбенко:

— Володимир Гресько — шановна на підприємстві людина. Дисциплінований, товариський, допомагає друзям по роботі. Систематично виконує планові завдання та соціалістичні зобов'язання. За минулий рік його нагороджено знаком «Переможць соціалістичного змагання 1979 року». На

своєму рахунку робітник має й чимало інших заохочень.

Передовий виробник, ударник комуністичної праці систематично трудиться з випередженням графіка виконує змінні норми виробітку на 115—118 процентів.

Колектив цеху, в якому працює Володимир Лук'янович, вирішив п'ятирічне завдання виконати до 1 листопада, а сам В. Гресько напередодні 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна рапортував про успішне завершення своєї особистої п'ятирічки.

За старанну, високоякісну працю трудівника нагороджено Почесною Ленінською грамотою. Тепер він працює в рахунок одинадятої п'ятирічки, і до кінця цього року виготовить понадпланової продукції на значну суму.

Передовий складальник, як і весь колектив, взяв підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXVI з'їзду КПРС — виконати двомісячне завдання 1981 року до дня відкриття форуму комуністів.

М. ГУРМАН.

м. Житомир.

ШАНА РУКАМ ТРУДІВНИЧИМ

В Коростенському клубі УТОГ, що на Житомирщині, проведено цікавий тематичний усно-мімічний журнал «Кругозір-80», присвячений наступному XXVI з'їзду КПРС.

Першу сторінку розділу «XXVI з'їзду КПРС — гідну зустріч!» відкрив лектор міського товариства «Знання» Микола Олександрович Міщенко, який зупинився на рішеннях червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС.

На другій сторінці журналу «Тобі, партіє, наша самовіддана праця» лауреат Державної премії СРСР 1979 року, знатна прядильниця бавовнопрядильної фабрики м. Коростеня Алевтина Олександрівна Морозова розповіла про те, як готується зустріти наступний форум комуністів колектив фабрики, яких успіхів у праці він домагається.

— Продукція нашої фабрики, — сказала вона, — користується великим попитом у населення в багатьох містах нашої республіки. Щоб забезпечити зростаючі потреби трудящих, колектив підприємства зобов'язався до 20 грудня виконати річну програму.

А. О. Морозова зобов'язалась у

десятих п'ятиріччі виконати 17 річних норм. Свого слова вона дотримує. 20 серпня прядильниця звітувала про виконання 16 з них.

Нещодавно Алевтину Олександрівну нагороджено Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Члени УТОГ дарують А. О. Морозовій сувенір, квіти, зичать здоров'я, щастя та успіхів у праці.

У третій сторінці «На фініші десятої п'ятирічки» виступають нечужі трудівники, переможці соціалістичного змагання. Першим взяв слово токарь Стремгородського відділення Коростенського об'єднання «Сільгосптехніка» Сергій Васильович Мойсєєнко. Високоякісною, сумлінною працею відзначається кадровий виробничник. Він бездоганно працює 26 років, достроково виконав п'ятирічку у достроковий нагрудний знак «Переможець десятої п'ятирічки».

Передова швачка швейної фабрики Тамара Семенівна Савенко, розповідаючи про свої успіхи в праці, пообіцяла: «Готуючись до XXVI з'їзду КПРС, буду якнайкраще шити вироби для дітей». Потім виступила Галина Дмитрівна Стратович, формувальниця

фарфорового заводу імені Дзержинського. Норми виробітку вона виконує на 150—160 процентів, бере участь в художній самодіяльності. Її чоловік, передовий столяр заводу імені 50-річчя Жовтня, Петро Миколайович Стратович, працюючи в ремонтно-будівельному цеху, виконує норми виробітку на 130—140 процентів. Уже тричі підряд його обирають головою Коростенської територіальної сільської організації УТОГ. Петро Миколайович 15 років бере участь у художній самодіяльності.

Переможцям соцзмагання вручають цінні подарунки і дарують квіти.

Другий розділ журналу — «Календар знаменних дат». Його відкриває директор середньої школи № 2 Валентин Григорович Кахно. Він висвітлює першу сторінку «Біля джерел слави російської», присвячену 600-річчю Куликовської битви.

Бібліографічний огляд літератури до знаменної дати провела завідувача клубом УТОГ Людмила Єгорівна Павина.

І. РУВІНСЬКИЙ.

Житомирська область.

ЕКСКУРСІЯ НА ВИСТАВКУ

Мікромініатюри вірменського уміельця Едуарда Тер-Казаряна широко відомі у нас в країні і за рубежом. Талановитий ереванський майстер створив більше 300 робіт, які вражають своїми надзвичайно малими розмірами і водночас витонченістю і достовірністю виконання. Ось найбільш популярні з них: залізничний потяг із 75 вагонами довжиною 1 сантиметр, скрипка у вушці швачської голки, мініатюрний діючий телевізор.

Експозиція робіт Е. Казаряна, яка нещодавно відкрилася в За-

порізькому художньому музеї, викликала великий інтерес у нечутих трудівників міста. З ініціативи обласного будинку культури глухих, під керівництвом В. Капушчака, була організована екскурсія членів УТОГ на виставку. Загальне захоплення від побаченого висловив ветеран УТОГ П. Мелаш.

— Ми пишаємося тим, — сказав він, — що саме радянська людина створила такі чудові речі. Ці роботи свідчать про широкі творчі можливості радянських людей.

С. МАРЧЕНКО.

КОРИСТУЙТЕСЬ ПОСЛУГАМИ ОЩАДКАС

Вклади в ощадні каси — найбільш зручний і надійний спосіб зберігання грошових заощаджень населення. Користуючись послугами ощадної каси, можна зібрати необхідну суму для придбання цінних речей, поїздки на курорт, туристичної подорожі та інші.

Ощадні каси приймають вклади до запитання, строкові, вигащні, умовні та на поточні рахунки. Заощаджуючи вільний час населення, каси приймають вклади не лише готівкою, але й проводять безготівкові розрахунки, користуючись якими, можна внести або поповнити свій вклад, не відвідуючи ощадної каси. Для цього кожний робітник, службовець може за бажанням подати в бухгалтерію свого підприємства, установи заяву про щомісячне перерахування частини належної йому суми заробітної плати або інших грошових доходів на рахунок по вкладу в ощадні каси. По вкладах, внесених в ощадні каси, вкладникам сплачуються доходи у вигляді процентів або вигащів.

Відомості про вкладників і стан рахунків ощадні каси зберігають у суворій таємниці.

Громадяни! Внесіть вклади в ощадні каси! Користуйтеся безготівковими розрахунками!

Е. ЗЕЛЕНЧУК,
ст. інспектор ощадкаси
Московського району
м. Києва.

ЗАМІСТЬ ПОРАДИ ЛІКАРЯ

ЩО МОЖНА ПРОКОВТНУТИ

Усі експонати цієї колекції добуто зі шлунків, стравоходів і навіть дихальних шляхів різних людей. А зібрав колекцію завідувач отоларингологічним відділенням Херсонської лікарні залізничників А. Р. Савостін.

Чого тут тільки не побачиш — монет, радіодеталей, гудзиків різних розмірів і фасонів і навіть — голок...

— Будь-який сторонній предмет, потрапляючи у стравохід, трахею чи бронхи, непокоїть, викликає задишку, підвищення температури, болі, а в цілому ряді випадків може загрожувати й самому життю людини, — розповідає лікар. — Особливо страждають при цьому діти. Найбільше батьки повинні стежити за ними під час їди. Адже навіть звичайнісінька насінинка соняшнику чи кавуна, потрапивши в голосову щілину, може викликати у малюка задиху.

Андрій Родіонович часто демонструє експонати з незвичайної колекції своїм дорослим пацієнтам, навіть якщо вони звернулись до нього зовсім з іншого приводу. І цей профілактичний захід діє краще від будь-яких повчань.

Л. ГРИДІН.

м. Херсон.

Редактор П. БУЛАТОВ.



Приємно після напруженого трудового дня посидіти у затишному залі бібліотеки, погортати газети, переглянути два-три журнали, вибрати цікаву книжку.

Любов Іванівна Дубина, швачка Дніпропетровської швейної фабрики імені Володарського, частий гість бібліотеки. Вона, до того ж, учасник художньої самодіяльності.

Фото П. МІНЬКА.

НОВИНИ

СТАНДАРТ НА... НОВИНУ

У вік науково-технічного прогресу особливо важливою стає чітка постановка інформації про найновіші досягнення в найрізноманітніших галузях людської діяльності. Але розв'язати таке завдання сьогодні нелегко: лавина знань з кожним роком наростає.

Значно полегшити справу допоможуть «стандарт на новину». Їх розробка передбачена в нашій країні спеціальною комплексною програмою, завершити яку намічено на кінець 1985 року. Державні стандарти цієї тематики охоплюють три напрями: технічну інформацію, бібліотечну і видавничу ді-

яльність. Вони допоможуть швидше автоматизувати процес обміну інформацією, систематизувати облік бібліотечних фондів, обслуговування читачів.

Особливе місце відводиться «стандартам на новину», які розробляються у галузях і на підприємствах.

АВТОРСЬКИЙ НАГЛЯД

Він налагоджений у Київському виробничому об'єднанні «Точелектроприлад». Організувати його допоміг спеціальний стандарт підприємства. Всі його вимоги максимально конкретні і стосуються обсягів робіт, виконавців і строків виготовлення.

Авторський нагляд здійснюється тут у двох видах: за заздалегідь затвердженням графіком і оператив-

ний — на основі постійного аналізу якості виробів, що випускаються.

Нововведення підвищило роль інженерних служб об'єднання у випуску якісної техніки з маркою «Точелектроприладу».

ПЛАСТИК ЗАМІСТЬ ДЕРЕВА

Десятки тисяч метрів плінтусів на новобудовах міста-героя Керчі вже змонтовано не з дерев'яних рейок, а з полівінілхлориду.

Порожнинні плінтуси дозволяють прокладати вздовж стін проводи телефона, радіо та телеантени. А головне те, що значно економиться деревина. Щороку з неї можна виготовити додатково майже сім тисяч вікон і дверей.

Американська газета «Нью-Йорк пост» обнародувала недавно черговий «афоризм» про принади американського способу життя. Причому цього разу — у зв'язку з жіночим питанням. І слово з такої нагоди було надано Ненсі Кіссінджер, дружині недавнього держсекретаря США. Жінка у цій країні, заявила вона, «вільна робити все, що хоче».

...Якщо послухати пані Ненсі, то американки не бажають тільки одного — захищати свої власні інтереси. І тому, приміром, уперто не хочуть займати керівні пости навіть у тих профспілках, де становлять більшість. Як, скажімо, в профспілці жіночих кравців.

Мотиви «свободи вчинків», очевидно, зобов'язують працюючих американок одержувати і набагато меншу платню порівняно з чоловіками за однакову працю. Причому, це дивне прагнення, судячи із статистики, у них останнім часом навіть прогресує. Так, якщо в 1956 році в середньому по країні вони одержували за аналогічну роботу 63,9 процента заробітку чоловіків, то нині — на 5 процентів менше...

Радянській жінці важко навіть уявити собі таку ситуацію. Адже кожна з них з власного життєвого досвіду знає, як неухильно проводиться у нас на практиці положення, зафіксоване в статті 35-й Радянської Конституції: «Жінка і чоловік мають в СРСР рівні права. Здійснення цих прав забезпечується наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у здобутті освіти і професійної підготовки, у праці, винагороді за неї і просуванні по роботі, у громадсько-політичній і культурній діяльності...».

Чи варто після цього дивуватися, що кількість жінок-спеціалістів із середньою і вищою освітою становить у Радянському Союзі 59, а серед дипломованих лікарів — навіть 70 процентів від їх загальної кількості. У складі ж депутатів Верховної Ради СРСР їх тепер 33 і в місцевих Радах — понад 48 процентів.

У США теж є закони з цього приводу — наприклад, закон про

свій життя передбачає, мовляв, у жінці жіночість, а остання може нібито зберегтися лише в межах сім'ї.

Звичайно, пані Кіссінджер, як і її оточення, не хвилюють потреби, скажімо, 7,5 мільйона сімей у країні, главами і здебільшого єдиними годувальниками яких є жінки. Не викликає занепокоєння у неї, як і в інших представників її класу, і поголовна дискриміна-

НА РІЗНИХ ПОЛЮСАХ ЖИТТЯ

РІВНОПРАВНІСТЬ ПО-АМЕРИКАНСЬКОМУ

Розповідь про справжні права жінок у США

Рівну оплату від 1963 року, закон про громадянські права від 1964 року, виконавчий наказ президента від 1968 року, які забороняють дискримінацію праці за ознакою статі. Але, незважаючи на перелічені акти, це не заважає працюючим американкам «почувати себе на кожному кроці жінками...» І не випадково серед фізиків і математиків їх менше як 1 процент, інженерів — близько 6, лікарів — менше як 18, а серед кваліфікованих робітників і техніків — від 1 до 3 процентів. Те ж саме можна помітити і в багатьох інших галузях життя. Наприклад, у сенаті країни (при 53 процентах жінок, які мають право голосу) лише одна представниця тих, хто «вільно робити все, що хоче».

Усе це у США мотивується звичайно тим, що американський спо-

сіб життя передбачає, мовляв, у жінці жіночість, а остання може нібито зберегтися лише в межах сім'ї.

Знайомлячись з усім цим, мимоволі відзначаєш математичну справедливість висновку К. Маркса про те, що «суспільний прогрес можна точно виміряти за суспільним становищем прекрасної статі».

Понад сто років минуло відтоді, коли було написано ці слова, що стосувались, до речі, й тодішньої американської дійсності. А остання і понині знову й знову підтверджує їх. Особливо показово тут історія з так званою 27-ю поправкою до Основного закону США, яка проголошує рівність прав громадян цієї країни незалежно від статі. Внесено було поправку ще... в 1923 році. Нарешті, в 1972 році її прийняв конгрес.

Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74
редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

ИНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
управління Українського общества глухих.